

عنوان مقاله:

تأثیر معماری پایدار بر ارتقاء تعاملات اجتماعی در فضاهای تاریخی ایران

محل انتشار:

ششمین سمپوزیوم بین المللی معماری و شهرسازی پایدار - روانشناسی در طراحی محیط های پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

آرش دیده روشن - دانشجوی دکترای معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

خلاصه مقاله:

انسان ها در ازدحام و تنش زندگی امروزی، به دنبال عرصه هایی با هویت های ویژه هستند تا علاوه بر تامین آسایش و تعامل با هموعان، در بستر پویایی اجتماعی به کمال متعالی خود نائل شوند. هر انسانی در اجتماع و شهر و یا کشوری زندگی می کند که فرهنگ و شرایط خاص خود را دارا می باشد این فرهنگ و سنت ها همانطور که در زندگی آن ها تاثیر گذار است باید در نوع معماری نیز تاثیر گذار باشد که در این بحث به پایداری معماری تاکید می کند، پایداری در معماری در پی ایجاد تعادل در سه مولفه زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی بدست می آید که در این میان دلیل اهمیت ویژه مسئله زیست محیطی در عصر حاضر این پژوهش به بعد زیست محیطی پایداری می پردازد از آنجایی که فضاهای تاریخی ما بر خلاف اغلب فضاهای امروزی در ستیز با شرایط طبیعی نبودند و برای هر فصل فضای خاصی تدارک دیده شده است؛ ایجاد فضاهایی برای تعاملات اجتماعی بسیار مفید می باشد. پژوهش حاضر سعی بر این دارد به بررسی و شناخت معماری پایدار در جهت تعاملات اجتماعی در فضاهای تاریخی بپردازد، و راهکارهایی را ارائه نماید که سبب بهبود تعاملات اجتماعی در میان استفاده کنندگان به این فضاها گردد، بدین منظور در این پژوهش پس از بیان مباحثی در حوزه نیازها و روابط اجتماعی انسان ها در محیط و پاسخ به سوالاتی، از جمله این که آیا ارتباطی بین معماری پایدار و ارتباط افراد وجود دارد آیا نوع مکان در ارتباط و تعامل افراد با یکدیگر تاثیر گذار است روش تحقیق در این پژوهش بصورت کیفی از نوع توصیفی- تحلیلی و بر اساس مطالعات کتابخانه ای و بررسی نمونه موردی های مربوطه می باشد. در نهایت سازگاری معماری سنتی ایران با مبانی معماری پایدار نتیجه گیری شده است و پیشنهاد می شود طراحان باید قبل از طراحی با تطبیق از معماری سنتی فضایی تجمع پذیر شهری را طراحی کنند.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، تعاملات اجتماعی، فضای تجمع پذیر، معماری سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1008148>

